

COMPTABILITZACIÓ DE LES OPERACIONS INTRACOMUNITÀRIES

Article núm. 1 – 2023 11.01.2023

COMPTABLE

Albert Mallo

Economista

Departament Comptable

albert@mallolassessors.com

En un món cada vegada més globalitzat, i sobretot en el sector del transport, és cada vegada més comú que les empreses d'aquest sector tinguin més operacions comercials amb empreses internacionals, ja siguin de la comunitat europea o fora d'ella. Aquesta publicació està destinada a veure els aspectes comptables de les factures intracomunitàries, a què s'entén per una operació intracomunitària i a què passa amb l'IVA.

Quan parlem d'operació intracomunitària ens referim a les realitzades entre països de la Unió Europea, que a causa de l'abolició de les fronteres fiscals entre els Estats membres ha permès una major circulació de vendes i prestacions de serveis dins del territori. Aquestes operacions seran operacions exemptes i tindran un tractament comptable que explicarem en breu.

En aquestes operacions, cal dir, que no s'inclouen les importacions/exportacions ja que aquestes són operacions que s'efectuen amb estats que no pertanyen a la Unió Europea.

Dit això, si la nostra societat té previst començar a operar amb països de la Unió Europea, haurà d'obtenir el NIF intracomunitari (NIF-IVA). El procediment consisteix a donar-se d'alta en el Registre d'Operadors Intracomunitaris (ROI) presentant un model 036 a hisenda. Un cop presentat

i obtingut l'accés per part de l'administració, ja podrem començar a operar amb aquests Estats membres.

Suposem que tenim l'opció de vendre un bé o prestar un servei a una empresa situada a la Unió Europea i la nostra societat té NIF-IVA. Com saber si aquesta empresa està donada d'alta al ROI i així poder emetre la nostra factura exempta?

La resposta la trobarem al cens VIES, on tindrem un llistat de tots els estats membres i mitjançant el número d'IVA del nostre client sabrem si aquest té o no NIF-IVA. Comentarem les dues opcions.

En el cas que no tingués NIF-IVA, hauríem d'emetre la nostra factura carregant-li l'IVA d'Espanya i ingressant-lo a l'AEAT ja que l'hem cobrat del nostre client.

Si, per contra, som els que rebem les factures amb l'IVA del país amb el qual tenim relacions comercials, i per tant se l'hem pagat juntament amb la factura, aquest es comptabilitzarà en un compte d'actiu (472.X - IVA suportat país UE) amb l'administració pública del país i se sol·licitarà la devolució a la hisenda del país del nostre client mitjançant el model 360, que s'ha de presentar durant els nou primers mesos de l'any següent. Un cop s'obtingui la devolució de l'import de l'IVA per part de l'Estat membre, s'abonarà en el mateix compte per saldar-la.

La segona opció, fa referència a quan el nostre client també té NIF-IVA, és a dir, està donat d'alta al ROI. La factura s'emetrà exempta d'IVA i la comptabilitzarem com una venda o una prestació de servei, reflectint-la en el model 303 com un lliurament intracomunitari de béns i serveis. Si per contra rebéssim una factura

d'una empresa donada d'alta al ROI, rebríem la factura sense IVA per considerar-se una operació exempta però subjecta a IVA, i hauríem de comptabilitzar-la mitjançant el mecanisme d'"autorepercussió", que consisteix en la inversió de la condició de subjecte passiu, recaient en el que compra el bé o rep el servei. En aquests casos, en el model 303, haurem de consignar tant en l' IVA meritat com en l' IVA deduïble l'import de la nostra factura aplicant-li el tipus impositiu corresponent d'IVA, de manera que es preserva el principi de neutralitat de l' Impost en quedar l'operació saldada en la pròpia autoliquidació.

Cal matisar que aquest tractament serà d' aplicació quan operi la regla general de localització d' IVA. En els supòsits en què apliquin les regles especials de l' art. 71 de la Llei reguladora de l'impost, podria localitzar-se el servei en seu del prestador, de manera que, a) si el prestador es troba localitzat a Espanya, procediria la repercussió de l' IVA espanyol, havent d' aplicar el destinatari, els sistemes de recuperació de l' Impost establerts en el seu país d' origen; d'altra banda, b) si el prestador es troba localitzat en un altre Estat membre UE, aquell haurà de repercutir el seu IVA nacional. En aquest cas, per al receptor del servei, aquesta operació no tindrà impacte en el model d'autoliquidació (model 303), havent de recórrer a la presentació del model anteriorment esmentat 360 per recuperar l'IVA estranger suportat.

Finalment, dir que sempre que tinguem operacions intracomunitàries, ja sigui per una prestació o per una adquisició de béns o serveis, la societat tindrà una obligació extra amb l' Agència Tributària, ja que quan presenti el model 303 haurà d' acompanyar-lo amb el model 349, on es reflecteixen en forma de llistat totes les empreses de la unió europea amb les quals hem mantingut una relació comercial, ja hagin estat per ser clients (vendes de béns o prestacions de serveis) o per ser proveïdors (compres de béns o adquisicions de serveis). Els imports reflectits en el model 349 sempre hauran de coincidir amb els imports del model 303 per evitar tenir requeriments per part de l' Agència Tributària, que com bé sabem, estan a l' ordre del dia.

Un cop explicades aquestes operacions, podem veure que tenir NIF-IVA pot resultar beneficiós per a la

nostra empresa, econòmicament parlant, ja que la nostra tresoreria es veurà menys perjudicada pel fet que no haurem d'ingressar/pagar l'IVA. Però tot avantatge té el seu inconvenient, i aquest ve donat per un major nombre d' obligacions fiscals, ja que el dia 20 dels mesos on cal presentar les liquidacions d' IVA, com hem dit, haurem de presentar l'esmentat model 349.